

ПЕРЕВАГИ «ЗЕЛЕНОЇ ЕКОНОМІКИ»

Шебалкова Є.І., Янченко Н.В.

*Харківський національний університет будівництва та архітектури,
м. Харків*

Зелена економіка – напрямок в економічній науці, який сформувався в останні два десятиліття, у рамках якої вважається, що економіка є залежним компонентом природного середовища, у межах якій вона існує і є її частиною.

Спрямованість на забезпечення потреб усіх людей у всьому світі, захист біологічних видів, збереження природного середовища, Землі як системи і одного з отримувачів вигоди, а не об'єкта забруднення і експлуатації. Ґрунтовність на соціальній та екологічній справедливості, толерантності, створенні високої якості життя для нинішніх і майбутніх поколінь, поєднанні інтересів літніх людей і молоді.

Забезпечення дотримання прав біологічних видів на існування і збереження біорізноманіття. Забезпечення рівного доступу до прийняття рішень (управління) і ресурсів, зокрема місцеві жителі повинні контролювати використання ресурсів. Забезпечення гендерної рівності в усіх сферах діяльності, навчанні, увага до розширення прав і можливостей жінок, а також національних, сексуальних і релігійних меншин. Припинення зростання масового споживання і нераціонального використання ресурсів планети; націленість на повернення природного саморегулювання; відновлення кліматичних умов у спосіб запровадження екологічних технологій; зниження викидів вуглецю, зміни критеріїв оцінювання економічної ефективності з математичних абстракцій на визначення реальних наслідків для всіх зацікавлених сторін; орієнтованість на повагу до всіх людей однаково.

Отже, «Зелена економіка» потрібна, щоб зберегти природний капітал, екосистеми і біорізноманіття та при цьому забезпечити зростання доходів і зайнятості. Це поняття з'явилося як частина концепції сталого розвитку.

Стійким називають розвиток, при якому задоволення потреб нинішніх поколінь відбувається без шкоди для можливостей поколінь майбутніх. Така базова формулювання з'явилося в 1987 році в доповіді «Наше спільне майбутнє» Комісії ООН по навколишньому середовищу і розвитку. Суть сталого розвитку - у взаємопов'язаному та пропорційному розвитку трьох компонентів державного устрою: економічного, соціального та екологічного.

Література:

1. Чмир О.С. "Зелена" економіка: сутність, цілі та базові принципи / Чмир О.С., Захаркевич Н.П. // Економічний вісник Донбасу. – 2013. – № 3. – С. 54-62
2. Мусіна Л. А. Взаємний вплив економіки та природного середовища в сучасному світі: політика, стратегії, технології / Л. А. Мусіна, А. В. Ямчук, Т. К. Кваша ; Держ. агентство з питань науки, інновацій та інформатизації України, Укр. ін-т наук.-техн. і екон. інформації. – Київ : УкрІНТЕІ, 2012.